

λυειδῆ χρώματα ὑφάσματός τινος, τὰ ὅποια καλλιτεχνικῶς κατανεμημένα καὶ κατηυθυσμένα ἀπεικονίζουσι καὶ δικαίως τὸ πράγματι καλλιτεχνικὸν ἔργον τοῦ φιλοκάλου καὶ σοφοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, ὡς τὰ πολλὰ καὶ πολύχρωμα ἄνθη, τὰ ὅποια καίπερ φέροντα τὰ τοιαῦτα χρώματα παριστῶσιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ἀνθρώπου ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ὄρατον τὸ τῆ ἀπανταχοῦ φύσει ὄν, ὃ τοιοῦτον ὄρατον εἶνε ἀπαύγασμα τοῦ ἀνωτάτου καὶ ὄραιστατου ὑπὲρ πάσαν ἀνθρωπίνην ἔκφρασιν καὶ παράστασιν τοῦ κοινοῦ ἀρχιτέκτονος Θεοῦ μας.»

Καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐφ' ὑμᾶς, κύριε Σιμιτζέ-πουλε, — ἵνα τὴν τοῦ Θεοῦ γλῶτταν λαλήσωμεν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΛΛΗ

Ἀπὸ ἑνα μέρος τῆς Ἑπειρος γράφουν πρὸς τὸν κ. Πάλλη :

. . . . 4)17 Ὀκτώβρη 1910.

Σεβαστὲ κύριε Ἀλεξάντρε Παῖλλη

Liverpool

Προχτὲς πῆρα τὸ Ἡλιοφέγγαρο ποῦχες τὴ κωλοσύνη νὰ μοῦ στειλῆς καὶ Σὲ φχαριστῶ μὲ τὸ τυρωπιάνω. Τὸ διάβασα κ' εἶδα πῶς ἔχετε μεγάλο πόθο νὰ δουλέψετε γιὰ τὸ κωλὸ τοῦ ἔθνου μας καὶ νὰ τοῦ ξεκάνετε τὴ γλωσσικὴ του σκούργια. Καὶ βέβαια εἶνε ἀλήθεια πῶς ἡ καθαρεύουσα τοῦ εἶναι σὰν μιὰ θηλιά στὸ λαϊκόν, ποῦ δὲν ἀφήνει νὰ καυιπίνῃ ὅ,τι τοῦ δίνουν γιὰ πνευματικὸ φαγι. Ἀλλά, ἔλα ποῦ κ' ἡ δημοτικὴ δὲν ἦρθεν ἀκόμα σωστὰ ἀρματωμένη γιὰ νὰ διώξῃ τὴ κλέφτρα τὴ καθαρεύουσα. Γιὰ τοῦτο χρειάζεται δουλειὰ καὶ μεγάλη δουλειὰ κωλίας καὶ δὲ θὰ ἦτανε ἄσχημα νὰ γινότανε καὶ κανένα συνέδριο δημοτικιστιῶδωνε γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦτο μοναχιά. Αὐτὴ ἴνε ἡ μικρὴ μου γνωμὴ, ποῦ μοῦ ἦρθε, ἀφόντως ἀρχισα νὰ μελετῶ τὰ βιβλία Σας (σὰν τὸ ταξιδοὶ καὶ τὴν ἀπολογία τοῦ κ. Ψυχάρη) ποῦ μοῦ δίνει ἕνας ποῦρος δημοτικιστῆς ἔδω καὶ μοῦ δίνει καὶ τὸ «Νουμᾶ» ταχτικά. Σὰφτὸ τὸ φύλλο διαβάζω κάθε τόσο καὶ γράμματα πολλῶνε ποῦ Σοῦ στέλνουνε γιὰ νὰ Σὲ φχαριστήσουνε γιὰ τὰ βιβλία ποῦ τοὺς στέλνεις. Θὰ σοῦ ζητήσω κ' ἐγὼ τὸ λοιπὸν νὰ μοῦ κάνῃς τὴ χάρι νὰ μοῦ στειλῆς τίποτα βιβλία καὶ ξέρω πῶς θάχῃς τὴ κωλοσύνη νὰ τὸ κάνῃς. Γιατὶ τέτοια βιβλία σὰν τὴν Ἰλιάδα, τὸ Βαγγέλιο, τὸ βιβλιαράκι Brugman, ὁ Ταμπουράς κ. ἄ. καλὰ εἶνε νὰ διαβάζωνται ἀπὸ ὅσο τὸ δυνατὸ πλιώτερος. Λυποῦμαι ποῦ οἱ φροντίδες τοῦ πατρικοῦ μου ὄρα-

νοῦ σπητιοῦ δὲ μοῦ δίνουν χέρι νὰ κάνω κ' ἐγὼ τὸ μέρος μου. Γιὰ νὰ μὴ Σὲ βαρῆνω δὲ Σοῦ ἀναφέρω λεπτομέρειες ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις ποῦ μοῦ ταχίζουνε. Μονάχι γιὰ νὰ δῆτε τὸ φανατισμὸ καμποσῶνε ἀναφέρω ὅτι προχτὲς ἕνας γιατροὺς κοντὰ στὰ ἄλλα τὰ κοντὰ ποῦ εἶπε, πρόσεσε πῶς ἂν εἶχε στὸ χέρι του θὰ κρεμοῦσε «τοὺς καταστροφεῖς τῆς γλώσσης». Μοῦ φάνηκε κείνη τὴ στιγμὴ πῶς δὲν ἦτανε στὰ σωστά του.

Ὅσοσο ἀκαυτερόντης, Σὰς φχαριστῶ ἀπὸ τὰ τῶρα ἀπὸ μέσα ἀπ' τὴ καρδιά.

Πάντα δικός Σας

***

Υ. Γ. Καὶ πάλι Σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ μοῦ στειλετε χωρὶς ἄλλο βιβλία καὶ νὰ εἴστε σίγουρος ὅτι δὲν θὰ πᾶνε στὰ χιμένα, ἀλλὰ θὰ φέρουν τὸν καρπὸ ποῦ πρέπει.

(Ὁ ἴδιος

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΙΑ

Φίλε «Νουμᾶ»,

Θὰ σοῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἂν τυπώσεις ἕναν πρέχειρο πίνακα λαθῶν ποῦ γίνανε στὰ νέα βιβλία μου, σὰ δὲν πρόφταξε νὰ μπεῖ στὸ τέλος τους.

Ἀργότερα σκοπεύω νὰ τυπώσω μιὰ μικρὴ φυλλάδα σχετικὴ στὴ σειρὰ ὄλων τῶν βιβλίων τῶν «Ἑπτὰ Σφραγίδων» γιὰ τὰ παραράματα τους καὶ τίς μικρὰς ἀλλαγὰς ποῦ συμβῆκανε στὸ μεταξὺ σὲ διάφορες σελίδες. Προπάντων στὴν Ἀγία-Βαρβάρα ποῦ στάθηκε πιδ ἄτυχῃ στὴν ἐκδοσὴ μὲ τὰ τυπογραφικὰ παραελεψίματα ποῦ τὴν ἀσκημίζουνε. Στὸ μεταξὺ ἡ Ἀγία-Βαρβάρα ἔπαθε καὶ σημαντικὴ ἀλλαγὴ στὸ σκηρικὸ τῆς μέρος κὶ ἀπὸ διορθωμένο μόνο κείμενο μεταφράστηκε στὰ γαλλικά.

Τυπογραφικὰ λάθια : - Στὲ «Θέατρο καὶ Πρόβα» σελ. 11, ἀράδα 19, ἀντὶ **συγανὰ** νὰ διαδαστεῖ **σιγανὰ**.

Στὰ «Τρόπαια στὴν Τρικυμιά» σελ. 21, στίχ. 2, ἀντὶ **πρανὰ** = **τρανὰ**

σελ. 32 στίχ. 3

ἀντὶ **ἀἴτοφτέρουγη** = **ἀἴτοστεφάνωτη**.

σελ. 69, στίχ. 10

ἀντὶ **λερεῖς τῆς** = **λερεοὶ τῆς**

Στοὺς «Τσιγγανόθεους» σελ. 39 στίχ. 10

ἀντὶ **τῆ χορδ** = **τὸ χορδ**

Καί στή σελ. 6 καί τῶν τριῶν βιβλίων, ἀράδα 2
ἀντί *δλλαντικό*=*δλλαντικό*.

Παρίσι, Ὀκτώβριος 1910. Σ. ΣΚΙΠΗΣ

ΝΥΝ ΑΠΟΔΥΕΙΣ...

Φίλε Νουμά,

... Καί λέω :

Νῦν ἀπολύεις τόν δούλον σου, Δέσποτα, ἀφοῦ
ἔζησα καί εἶδα νάναλάδη τήν ὑπεράσπιση τῆς γλώσ-
σας τῶν θεῶν, τῆς καθαρύουσας, ὁ περίπυστος καί
πανελληνίως ἐξ Ἀμφίσογης ἀνταποκριτῆς τοῦ «Σκρίπ»
Σιμιτσόπουλος, ὁ γνωστός καί στό Βερολίνο ἀκόμη,
ἀφοῦ τονέ θυμάται καμιά φορά ὁ Μήτσος ὁ Χατζό-
πουλος.

Καί τώρα, βρέ παιδιά καί παληκάρια τῆς δη-
μοτικῆς, ρίξτε, κάτου τάρματα. Ἐν' ὁ ὀχρός σας
ἀπικαστος σάν τὸ μυαλό πού δέν ὑπάρχει. Μήν πο-
λεμάτε λοιπόν ἀδικα. Ἡ³Μοῖρα σας δουλεύει. Βάλ-
τε τὴν χρυσή κορνίζα τὸ «Σκρίπ» τῆς Γ τοῦ Νοέ-
βρη κ' ἔννοια σας. Βάλτε βεζύρη τὸ γέρο-Κύκλω-
πα τὸ Μιστριώτη καί σουλτάνο τὸ Σιμιτσόπουλο καί
... ξεκουραστήτε. Χαίρε, ὦ Μιστριώτα, καί ἀγάλλου.

ΑΥΔ. ΠΟΔ.

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, σὺν ξένο)

Ἀθήνα, 11 τοῦ Νοέβρη.

Πολλὸ ξυτνὸς ἄνθρωπος ἀποδείχεται πὸς εἶτανε
κεῖνος ὁ μακαρίτης ποῦεπε πὸς «μόνο τοῦ σπανοῦ
τὰ γένηα δὲ γίνονται». Τὴν περασμένη βδομάδα
ὁ Βούλγαρος βουλευτῆς Ντορέφ παρουσιάστηκε στὸν
Πατριάρχη καί τοῦ μολόγησε πὸς συμφέροι Ρωμοὶ
καί Βούλγαροι νὰ πάροινε τις ἔχθρητες καί
νὰ τὰ κάμουνε πλιακάκια. Οἱ πολιτικῆς φημερίδες δὲ
λένε μόνο ἂν τοῦ φίλησε καί τὸ χέρι. Σπουδαία
ἀληθινὰ παράλειψη. Τοῦταξε ὅμως πὸς ἡ Βουλγα-
ρικὴ Ἐξουχία εἶνε ἀποφασισμένη νὰ τινάξῃ τὴν σχι-
σματικὴ αἵρεση καί νὰ πέσῃ στήν ἀγκυλιὰ τῆς κα-
νονικῆς Ὀρθοδοξίας ἂν τύχῃ καί στρέξουμε νὰ δά-
σουμε τὰ χέρια καί νὰ γίνουμε «καλοὶ φίλοι».

Ἄν πρόφτασε ὅμως νὰ κατέβῃ τὴ σκάλα τοῦ
Πατριαρχείου καί λυσσάζουνε οἱ κακόμοιροι οἱ Τοῦρ-
κοι. Ἡ «Γενὴ Γαζέτα» σ' ἓνα ἄρθρο τῆς κόβεται
τάχι γιὰ τὰ συμφέροντά μας καί λέει πὸς ἡ Ρω-
μαϊκὴ Κυβέρνηση πρέπει νὰ κάμῃ τόσο τὸ μάτι τῆς
στό σκοπὸ αὐτῆς τῆς ἀργολαβίας πού βάλθηκε ἡ
Βουλγαρία νὰ μᾶς παίξῃ, ἔτσι γιὰ νὰ μᾶς ἔχη πὸ
κοντήτερα τῆς καί νὰ μᾶς χτυπήσῃ μὲ μεγαλύτερη
εὐκολία. Αἶ, βλέπεις ἡ ἀγάπη δέν κρύβεται!

Οἱ στρατιῶτες τῆς Κεφαλλονιάς τὸ ρήξανε στό

ἀντάρτικο. Ἐπειδὴς, λέει, ἡ Κυβέρνηση σκέφτηκε
νὰ κρατήσῃ στό στρατὸ τὴν «ἀπογραφή» τους πε-
ρισσότερο ἀπ' ὅσο θέλουνε ἡ ἀφεντιά τους, πετάξανε
τις καρabiνες καί τὰ μάνλιχο καί γραμμὴ στό
γυαλό. Ὁ κόσμος στήν ἀρχὴ νόμισε πὸς πάνε νὰ
πνιγοῦνε, μὰ σὲ λίγο μαθεύτηκε πὸς θέλανε νὰ
μπυρκαριστοῦν στό πυλῶρι. Δὲν ξέρουμε ἂν τὸ πα-
τόρι πῆγαινε στήν Κέρκυρα καί οἱ κακόμοιροι οἱ
στρατιῶτες εἶχαν τὸ λόγο τους νὰ τραβήξουν γιὰ
κεῖ. Δὲν πρόφτασαν ὅμως νὰ μποῦν μέσα καί τοὺς
ἔπιασαν. Χωρατὰ ὁ Βενιζέλος δέν ξέρει! Καί ἔτσι
οἱ ἀντάρτες ἀντὶ νὰ πάνε κεῖ πού θέλανε, τοὺς πῆ-
γαινε στό Παλιμῆδι.

Ἔστερα ἀπ' αὐτὰ πού γινίκανε γιὰ τὴ συνεν-
νόσή μας μὲ τοὺς Βουλγάρους καί σὺν ἡ Τούρκικη
πολιτικὴ εἶδε κ' ἀπόειδε πὸς οἱ συμβουλές τῆς δὲν
πιάνουνε, ἄλλαξε τὸ φύλλο. Τὸ Νεοτουρκικὸ Κομι-
τάτο ἔδωσε αὐστηρῆς διαταγῆς νὰ πετσοκάβουνε στὴ
Μακεδονία καί τὴν Ἡπειρο τοὺς Ρωμοὺς. Σ' ἓνα
λωριὸ φυλακίσανε καμμιὰ τριανταριά, σ' ἓν' ἄλλο
κάμινε τοῦ κόσμου τὰ πιαούρια στοὺς ἐντοπίτες.

Τὴν Κεριακὴ πού μᾶς πέρασε μερικοὶ πολίτες
ἔκιμαν συλλυγητήριο ἐναντίο τῆς Ἀστυνομίας. «Ἡ
Ἀστυνομία, λέει, πιέζει τὰς ἐργατικὰς τάξεις». Κι'
ἄλλη αὐτὴ ἡ φασαρία γιὰτὶ ἔτσι τοὺς ἀρέσει μερικόνε
πὸ ξέρει ὁ κόσμος τί τοὺς σπρώχνει νὰ πηγαίνουν
κόντρα μὲ τὴν Ἐξουσία.

Τὴν Πέμτη τὸ βράδι ἔκλεισε καί ὁ Βενιζελικός
συνδυασμός. Οἱ περισσότεροι πού συμπεριληφθήκανε
σ' αὐτόνε εἶναι ἄνθρωποι διαλεγμένοι ἀπὸ τὴν κοι-
νωνία μας, σύμφωνα μὲ τὴν πολιτικὴ ἀντίληψη τοῦ
ἴδιου τοῦ Βενιζέλου κ' ὄχι τῶ Συντεχνιῶν. Λίγες
ῶρες ἔστερα ἀπὸ τὴν ἐπίσημη δημοσίευσή τοῦ συνδυ-
ασμοῦ μαζεύτηκε ἡ Ἐνωσὴ τῶν Ἑλληνικῶν σωμα-
τείων καί ἔκανε μιὰ ἀνακοίνωση στὶς φημερίδες σὰ
διαμαρτυρία γιὰ τὸν τέτοιο καταρτισμὸ τοῦ Βενιζε-
λικοῦ συνδυασμοῦ καί δήλωσε πὸς ἔστερα ἀπ' αὐτὸ
πού γίνηκε θὰ κάμουν κ' αὐτοὶ δικόνε τους συνδυ-
ασμὸ μὲ ἄλλα πρόσωπα, κείνα πού δεῖξανε στό Βε-
νιζέλο καί δὲν τὰ πῆρε κοντά του, καί θὰ τοῦ δώ-
σουνε τὸ ὄνομα τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν «Λαϊκῶν Φι-
λελευθέρων». Ξεχωριστὴ ἐντύπωση ἔκαμε σ' αὐτὸ τὸ
συνδυασμὸ καί κάτι ἄλλο· πὸς ὁ Ἀρχηγός δὲν πῆρε
κανένανε δημοσιογράφο.

Ἀπὸ ξαναρχῆς πάλι τὸ Κρητικὸ ζήτημα. Ἄνα-
ψαν καί κόρωσαν τώρα σὺν τελευταῖα οἱ Τοῦρκοι,
ἔστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν ὀρκωμοσίαν τῆς Κρητικῆς
Βουλῆς.

Τὴν περασμένη Πέμτη ἔγινε ἔχταχτο ὑπουργικὸ
Συμβούλιο στήν Πόλη λάβανε μέρος σ' αὐτὸ καί τὰ
μέλη τοῦ Κομιτάτου. Τὸ θέμα του εἶτανε τὸ Κρητικὸ
ζήτημα. Ἀποφασίσανε νὰ κάμουν διαμαρτυρία γιὰ
τὴν ὀρκωμοσίαν καί νὰ γίνῃ ξεχωριστὴ ἐπερώτηση
στὴ Βουλῆ.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού ῥάχτηκε ἡ πρώτη ἀξινιά
μέσα στό βούρκο τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισης τοῦ
Στρατοῦ, ὅλο καὶ ξεπετάγονται καινούργια πράματα.
Ἐνας ἀπὸ κείνους πού κάνουν ἔλεγχο γιὰ τις κατά-
χρησες, σφύριξε σ' αὐτὸ τοῦ Βενιζέλου πὸς ἀπὸ
τὴν ἐξέταση πού ἔκανε σὺν δευτέραια κάποιου χορη-
γητῆ βρῆκε κ' ἄλλη βρωμοδουλειά. Ἔστερα ἀπ'